

[Waldorff]

paragraf og én til, som jeg kommer tilbage til, må være meget forbavsende for dem, der har fulgt, hvordan de radikale har slået sig op i energipolitikken og har kritiseret socialdemokratiets oprindelige lovudkast, har kritiseret de aftalesivninger, der er sket undervejs i forhandlingerne, og har krævet mere dybtgående løsninger; de radikale har faktisk forsøgt efter bedste evne at underløbe denne lovgivning. Jeg mener virkelig, det er det, der er sket. Det er helt forkert, når hr. Kalnæs nu siger, at han ikke fatter, hvordan de tre partier kan gå med til ministerens ændringsforslag. Det er jo omvendt. Det er ministeren og socialdemokratiet, der så længe som muligt har prøvet at undgå at give indrømmelser til de radikale.

Der er sket det, at mens hr. Bolvig løber rundt nede i Vadehavet og ovre i fredningsstyrelsen for at redde krikænder, klyder og sådan noget, sidder fru Lone Dybkjær, fru Annelise Gotfredsen, hr. Arne Christiansen og hr. Arentoft og gør, hvad de kan for, at det ikke skal være muligt for energistyrelsen at opstille nogle sikkerhedsregler for danske boreplatforme, som arbejder bl.a. med danske arbejdere, og som er ansvarlige for et miljø, der bestemt ikke er begrænset af landegrænser, og hvor man i alle de konventioner, man tilslutter sig, siger: det har man selvfølgelig et ansvar for.

Det er bl. a. de radikale, der er direkte ansvarlige, der har bedt om dette her, som har truet med ikke at ville stemme for havanlægsloven, hvis det ikke kom ind i den. Jeg synes, det er pinligt.

Det er ikke mindre pinligt, og det er måske oven i købet noget, der lidt mere direkte vedrører selve sikkerhedsadministrationen, at de radikale ligesom de borgerlige har tvunget energiministeren til at skrive side op og side ned om, at han sandelig vil bestræbe sig på overhovedet at undgå at bruge adgangen til at inspicere eller komme i alle dele af en virksomhed. Nu har han efterhånden taget så mange forbehold, at man har accepteret det. Men det var bl. a. de radikale, som mente, at det var indtrængen på privat ejendom; det var urimelig indblanding i private virksomheders forhold at f. eks. have fuld adgang til, hvad der er på Esplanaden, eller anlæggene i Esbjerg eller på selve havanlæggene. Den kontrol, som er nødvendig, og den bestemmelse, som det er nødvendig at have, om ik-

ke andet så for på forhånd at begrænse sandsynligheden for, at disse selskaber, som selvfølgelig er fulde af fup – det ved vi alle sammen – forholder oplysninger for tilsynsmyndigheden, den har de radikale af bedste evne forsøgt at fratage energistyrelsen. Det er i direkte modstrid med den folkelige, brede og grønne kurs, man har ført ved at sige, at vi sandelig også skal have kontrol med energiresourcerne og miljøet. Alle disse gode ideer strander, når man kommer til virksomhedens dør, så er alt helligt. Det synes jeg meget godt illustrerer de radikales rolle i dette her.

Så er der måske i virkeligheden ikke så meget mere at sige om det. Dog skal jeg sige, at det måske ikke ville være det altafgørende punkt for os, at socialdemokratiet og regeringen har været nødt til at give denne indrømmelse, men det er principielt meget betænkeligt, at man indfører en vetoet. Det kunne muligvis have været gjort anderledes, og det kan også være, at de radikale er så forstokkede, at det ikke havde været muligt, men under alle omstændigheder er resultatet sådan, at man har institueret et princip, der hedder arbejdsgivervetoet over for, om en sikkerhedslov skal gælde generelt.

Der er tendenser til tilsvarende former for consensus eller forsøg på at opnå consensus fra arbejder- og arbejdsgiverpart andre steder i lovforslaget. I det hele taget er der en række bindinger på arbejderparten og manglende muligheder for at gribe ind, og energiministeren har ikke villet prøve at antyde, at arbejderne fik ret til at skride ind i faretruende situationer på anden måde end efter liv- og helbredsparagraffen.

Derfor er vores holdning, at vi vil undlade at stemme til en lovgivning, som vi ellers finder højst nødvendig.

Poul H. Møller (KrF):

Hr. Kalnæs undrede sig over, at bl. a. kristeligt folkeparti har kunnet tilslutte sig energiministerens ændringsforslag vedrørende § 2, stk. 2, og det må hr. Kalnæs jo så undrede sig over som så meget andet, men jeg skal da gerne indrømme, at vi også har haft vore betænkeligheder ved dette lovforslag, som det oprindeligt var udformet. Med de ændringer, som nu kommer i det, mener vi, at det er blevet så modereret, at vi godt kan gå med til det.